

ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
พ.ศ. ๒๕๕๐

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕ ให้สอดคล้องกับสภาวะการณ์และมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และเพื่ออนุวัติตามมาตรา ๔๕ และมาตรา ๔๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นไปตามประกาศ ก.พ.อ. เรื่อง มาตรฐานของจรรยาบรรณที่พึงมีในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๕๐ และเพื่อให้บุคลากรของมหาวิทยาลัยที่มีใช้ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาต้องปฏิบัติตามจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนด

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๘ (๒) และ (๑๓) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ในคราวประชุมครั้งที่ ๑๑/๒๕๕๐ เมื่อวันที่ ๒๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๐ จึงออกข้อบังคับไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๐”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ว่าด้วย จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๔๕

ข้อ ๔ บรรดาข้อบังคับ ระเบียบ คำสั่ง หรือประกาศอื่นใดในส่วนที่กำหนดไว้แล้วในข้อบังคับนี้หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับข้อบังคับนี้ให้ใช้ข้อบังคับนี้แทน

ข้อ ๕ ในข้อบังคับนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“สภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“นายกสภามหาวิทยาลัย” หมายความว่า นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

ซึ่งเป็นผู้มีอำนาจและหน้าที่ตามมาตรา ๓๑ (๔) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. ๒๕๔๗ เป็นผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และเป็นผู้บังคับบัญชาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยพนักงานราชการ พ.ศ. ๒๕๔๗

“จรรยาบรรณ” หมายความว่า ประมวลความประพฤติที่ผู้ประกอบอาชีพการงาน แต่ละอย่างกำหนดขึ้น เพื่อรักษาไว้ซึ่งศักดิ์ศรี และส่งเสริมชื่อเสียง เกียรติคุณ เกียรติฐานะของสมาชิก อันจะยังให้ผู้ประพฤติเป็นที่เลื่อมใสศรัทธา และยกย่องของบุคคลโดยทั่วไป

“ก.จ.ม.” หมายความว่า คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“คณะกรรมการสอบสวน” หมายความว่า คณะกรรมการสอบสวนการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

“คณะกรรมการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณ” หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการอุทธรณ์และร้องทุกข์

“บุคลากรมหาวิทยาลัย” หมายความว่า ผู้บริหาร คณาจารย์ประจำหรือบุคลากรสายวิชาการ (Academic) และบุคลากรสายสนับสนุน (Non-academic) ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่

“ผู้บริหาร” หมายความว่า ผู้ดำรงตำแหน่งประเภทผู้บริหารตามมาตรา ๑๘ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงหัวหน้าหน่วยงานที่มีฐานะเทียบเท่ากองขึ้นไป ซึ่งสภามหาวิทยาลัยจัดตั้งขึ้นภายในมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ เป็นผู้บังคับบัญชาส่วนราชการของมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับนี้

“คณาจารย์ประจำ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ที่ดำรงตำแหน่งวิชาการตามมาตรา ๑๘ (ก) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และให้หมายความรวมถึงบุคลากรสายวิชาการที่มีสัญญาจ้างไม่ต่ำกว่า ๕ เดือน พนักงานราชการซึ่งทำหน้าที่สอน เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“บุคลากรสายสนับสนุน” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาที่ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ ตามมาตรา ๑๘ (ค) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ พนักงานราชการประเภททั่วไป พนักงานมหาวิทยาลัยประเภททั่วไป พนักงานสัญญาจ้าง และลูกจ้างประจำของมหาวิทยาลัย เป็นผู้ได้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวหา” หมายความว่า บุคคลผู้ซึ่งได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และได้ยื่นข้อกล่าวหาต่อสภามหาวิทยาลัยหรือผู้บังคับบัญชาว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

“ผู้กล่าวโทษ” หมายความว่า ผู้บังคับบัญชา กรรมการ ก.จ.ม. หรือบุคคลอื่น ซึ่งไม่ใช่ผู้ได้รับความเสียหายจากการประพฤติผิดจรรยาบรรณ และได้ยื่นข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัยว่ามีบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติผิดจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๖ ให้นายกสภามหาวิทยาลัยรักษาการให้เป็นที่ไปตามข้อบังคับนี้ และเป็นผู้มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดในกรณีที่เกิดปัญหาจากการใช้ข้อบังคับนี้

หมวด ๑

จรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ให้ใช้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยทุกประเภท ตำแหน่ง โดยต้องคำนึงถึงลักษณะงาน ลักษณะวิชาชีพและลักษณะวิชาการด้วย

ข้อ ๘ จรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ยึดมั่นในหลักการต่อไปนี้

- (๑) ยึดมั่นและยืนหยัดในสิ่งที่ถูกต้อง
- (๒) ซื่อสัตย์สุจริตและรับผิดชอบ
- (๓) ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่โดยไม่เลือกปฏิบัติอย่างไม่เป็นธรรม
- (๕) มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน
- (๖) ไม่ใช้อำนาจครอบงำคิดทำนองคลองธรรมต่อนักศึกษา

ข้อ ๙ จรรยาบรรณต่อตนเอง มีดังต่อไปนี้

(๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงเป็นผู้มีศีลธรรม คุณธรรม และจริยธรรมอันดีงาม ละเว้นจากอบายมุข ความชั่วทั้งปวง

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงใช้วิชาชีพในการปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และไม่แสวงหาผลประโยชน์โดยมิชอบ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชานั้นด้วย

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงมีทัศนคติที่ดี และพัฒนาตนเองให้มีคุณธรรม จริยธรรม รวมทั้งเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถและทักษะในการทำงาน เพื่อให้การปฏิบัติหน้าที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

ข้อ ๑๐ จรรยาบรรณต่อการปฏิบัติงาน และหน่วยงาน มีดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงยึดมั่นในเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัย ไม่ประพฤติและไม่ปฏิบัติในทางที่ทำให้มหาวิทยาลัยเสื่อมเสียชื่อเสียง
- (๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายด้วยความซื่อสัตย์สุจริต เสมอภาค และปราศจากอคติ
- (๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มกำลังความสามารถ รอบคอบ รวดเร็ว ขยันหมั่นเพียร ถูกต้องสมเหตุผล โดยคำนึงถึงประโยชน์ของมหาวิทยาลัยเป็นสำคัญ
- (๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงประพฤติตนเป็นผู้ตรงต่อเวลา และใช้เวลาในการปฏิบัติหน้าที่และภารกิจที่ได้รับมอบหมายให้เป็นประโยชน์ต่อมหาวิทยาลัยอย่างเต็มที่
- (๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงดูแลรักษาและใช้ทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยอย่างประหยัดคุ้มค่า โดยระมัดระวังมิให้เสียหายหรือสิ้นเปลืองเยี่ยงวิญญูชนจะพึงปฏิบัติต่อทรัพย์สินของตนเอง
- (๖) ศึกษา หาความรู้ วางแผนพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และสะสมผลงานอย่างสม่ำเสมอ

ข้อ ๑๑ จรรยาบรรณต่อผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้ร่วมงาน มีดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชาพึงมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน การให้ความร่วมมือช่วยเหลือส่วนราชการหรือหน่วยงานของตนเอง ทั้งในด้านการให้ความคิดเห็น การร่วมทำงานและการแก้ปัญหาร่วมกัน รวมทั้งการเสนอแนะในสิ่งที่เห็นว่าจะมีประโยชน์ต่อการพัฒนางานในความรับผิดชอบด้วย
- (๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชา พึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครองผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม
- (๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงช่วยเหลือเกื้อกูลกันในทางที่ชอบ รวมทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดความสามัคคี ร่วมแรงร่วมใจในบรรดาผู้ร่วมงานในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม
- (๔) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติต่อผู้ร่วมงาน ตลอดจนผู้เกี่ยวข้องด้วยความสุภาพ มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์อันดี
- (๕) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นจากการนำผลงานของผู้อื่นมาเป็นของตน

ข้อ ๑๒ จรรยาบรรณต่อนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และสังคม มีดังต่อไปนี้

- (๑) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงให้บริการนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องานด้วยความมีน้ำใจ เอื้อเฟื้อ และใช้กิริยาวาจาที่สุภาพอ่อนโยน เมื่อเห็นว่าเรื่องใด

ไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือไม่อยู่ในอำนาจของตนจะต้องปฏิบัติ ควรชี้แจงเหตุผลหรือแนะนำให้ติดต่อยังหน่วยงานหรือบุคคลซึ่งตนทราบว่ามีความอำนาจหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ

(๒) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตนให้เป็นที่เชื่อถือของนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน

(๓) บุคลากรมหาวิทยาลัยพึงละเว้นการรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดซึ่งมีมูลค่าเกินกว่าที่กฎหมายกำหนดหรือเกินกว่าปกติวิสัยที่วิญญูชนจะพึงให้กันโดยเสน่หาจากนักศึกษา ผู้รับบริการ ประชาชน และผู้มาติดต่องาน หรือผู้ซึ่งอาจได้รับประโยชน์จากการปฏิบัติหน้าที่นั้น หากได้รับไว้แล้วและทราบภายหลังว่าทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่รับไว้มีมูลค่าเกินปกติวิสัย ก็ให้รายงานผู้บังคับบัญชาทราบโดยเร็ว เพื่อดำเนินการตามสมควรแก่กรณี

ข้อ ๑๓ จรรยาบรรณของผู้บริหาร มีดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บริหารพึงดูแลเอาใจใส่ผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ทั้งในด้านการปฏิบัติงาน ขวัญกำลังใจ สวัสดิการ และยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนการปกครอง ผู้ใต้บังคับบัญชาด้วยหลักการและเหตุผลที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม

(๒) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยการยึดหลักความเป็นธรรมและเสมอภาค

(๓) ผู้บริหารพึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อดทน ซื่อสัตย์ สุจริต ทำงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้

(๔) ผู้บริหารพึงคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อบุคลากรของมหาวิทยาลัย รับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

(๕) ผู้บริหารพึงมีคุณธรรมในการบริหารจัดการ เช่น การแต่งตั้ง การเลื่อนขั้นเงินเดือน การมอบหมายงาน ฯลฯ

หมวด ๒

จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ

ข้อ ๑๔ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพคณาจารย์ (Professional Ethics) นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว คณาจารย์ประจำของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้

(๑) อาจารย์พึงดำรงตนให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์และบุคคลทั่วไป ทั้งด้านความประพฤติส่วนตัวและการปฏิบัติงาน

(๒) อาจารย์พึงสอนศิษย์อย่างเต็มความสามารถด้วยความบริสุทธิ์ใจ ไม่ปิดบังความรู้ทางวิชาการ ช่วยเหลือและปฏิบัติต่อศิษย์อย่างเมตตาและเป็นธรรม

- (๓) อาจารย์พึงปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ เสียสละ อุตุน ซื่อสัตย์ สุจริต
- (๔) อาจารย์พึงปฏิบัติงานโดยมีเสรีภาพทางวิชาการไม่ถูกรบงำด้วยอิทธิพลหรือประโยชน์อื่นใด
- (๕) อาจารย์พึงหมั่นศึกษา ค้นคว้า ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการและเทคโนโลยีให้ทันสมัยอย่างต่อเนื่องตลอดเวลา
- (๖) อาจารย์พึงเป็นนักวิจัยที่มีจรรยาบรรณนักวิจัยตามข้อกำหนดของคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ
- (๗) อาจารย์พึงปฏิบัติต่อเพื่อนร่วมงานเยี่ยงกัลยาณมิตร ช่วยเหลือ ส่งเสริมและเกื้อกูลซึ่งกันและกัน
- (๘) อาจารย์พึงสร้างและส่งเสริมความสามัคคีในหมู่คณะ และมีส่วนร่วมในการพัฒนามหาวิทยาลัย
- (๙) อาจารย์พึงละเว้นจากการลอกเลียนผลงานทางวิชาการของผู้อื่นไปใช้โดยอ้างว่าเป็นผลงานของตนเอง
- (๑๐) อาจารย์พึงเป็นนักวิชาการที่รอบรู้ในสาขาวิชาของตนเองเพื่อชี้แนะสังคมท้องถิ่นและประเทศชาติ
- (๑๑) อาจารย์พึงรักษาศักดิ์ศรี เกียรติยศ และภูมิธรรมแห่งตนให้เหมาะสมกับความเป็นอาจารย์ในมหาวิทยาลัย
- ข้อ ๑๕ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพบุคลากรสายสนับสนุน บุคลากรสายสนับสนุนต้องปฏิบัติงานตามที่ส่วนราชการของมหาวิทยาลัยกำหนด และตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในสัญญาจ้าง (ในกรณีพนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสัญญาจ้าง) และมีหน้าที่ต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาส่วนราชการซึ่งสั่งในหน้าที่ราชการโดยชอบด้วยกฎหมายและระเบียบข้อบังคับของมหาวิทยาลัย นอกเหนือจากจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามหมวด ๑ แล้ว บุคลากรสายสนับสนุนของมหาวิทยาลัยพึงปฏิบัติตน ดังนี้
- (๑) บุคลากรสายสนับสนุนพึงเป็นผู้ใฝ่รู้ในวิทยาการใหม่ ๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ทักษะในการทำงานที่ตนได้รับมอบหมาย มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และพร้อมรับฟังความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของผู้อื่นเพื่อพิจารณานำไปใช้ในทางที่เป็นประโยชน์ต่องานของส่วนราชการมหาวิทยาลัย
- (๒) บุคลากรสายสนับสนุนพึงหลีกเลี่ยงการนำข้อมูลหรือเรื่องราวของบุคลากรมหาวิทยาลัย ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงาน เรื่องส่วนบุคคล และ/หรือ เรื่องความเป็นไปในส่วนราชการออกไปเปิดเผยหรือวิจารณ์ในลักษณะที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่บุคคลและภาพลักษณ์โดยรวมของมหาวิทยาลัย

(๓) บุคลากรสายสนับสนุนพึงรับฟังคำแนะนำและยอมรับในการสั่งการของผู้บังคับบัญชา ผู้บริหารส่วนราชการ ในสิ่งที่ถูกต้อง หรือหลีกเลี่ยงการปฏิบัติงานที่ข้ามขั้นตอนการบังคับบัญชา

(๔) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปรับตัวให้สามารถทำงานร่วมกับบุคคลอื่นด้วยความสุภาพ มีน้ำใจและมีมนุษยสัมพันธ์อันดี ไม่ปิดบังข้อมูลและเทคนิคที่จำเป็นในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

(๕) บุคลากรสายสนับสนุนพึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพ ในกรณีที่วิชาชีพใดมีจรรยาวิชาชีพกำหนดไว้ ก็พึงปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพนั้นด้วย

หมวด ๓

คณะกรรมการจรรยาบรรณ

ข้อ ๑๖ ให้สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้งคณะบุคคลขึ้นคณะหนึ่งที่มีความเป็นอิสระและเป็นกลาง เรียกว่า “คณะกรรมการจรรยาบรรณประจำมหาวิทยาลัย” เรียกชื่อโดยย่อว่า “ก.จ.ม.” ประกอบด้วย

(๑) กรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ เป็น ประธานกรรมการ

(๒) ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ เป็น รองประธานกรรมการ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๔ คน เป็น กรรมการ

(๔) บุคลากรมหาวิทยาลัย จำนวน ๖ คน เป็น กรรมการ

(๕) รองอธิการบดีคนหนึ่งโดยคำแนะนำของอธิการบดี เป็น กรรมการและเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตาม (๓) ต้องแต่งตั้งจากบุคคลภายนอกมหาวิทยาลัยซึ่งเป็นผู้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านการบริหารงานบุคคล หรือด้านกฎหมาย หรือด้านการบริหารจัดการภาครัฐ หรือแต่งตั้งจากบุคลากรมหาวิทยาลัย ซึ่งมีประสบการณ์บริหารงานวิชาการในมหาวิทยาลัย ไม่ต่ำกว่าระดับหัวหน้าสาขาวิชาหรือเทียบเท่า หรือสำเร็จการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท

กรรมการตาม (๔) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการให้ได้มาจากบุคลากรมหาวิทยาลัย ประกอบด้วย ลูกจ้างประจำ พนักงานราชการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายวิชาการ พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ข้าราชการพลเรือนสายวิชาการ ข้าราชการพลเรือนสายสนับสนุน ประเภทละ ๑ คน โดยให้บุคลากรมหาวิทยาลัยแต่ละประเภทคัดเลือกกันเอง

ในกรณีที่กรรมการตาม (๒) ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งหรือไม่มีผู้รักษาราชการแทนหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยกรรมการเท่าที่มีอยู่มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้

ข้อ ๑๓ ประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสองปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่ซ้ำได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระในวรรคหนึ่งแล้ว ประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) สภามหาวิทยาลัยให้ออก
- (๔) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการ
- (๕) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก
- (๖) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๗) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) วางลงก่อนครบวาระ และได้มีการดำเนินการให้ผู้ใดดำรงตำแหน่งแทนแล้ว ให้ผู้นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน แต่ถ้าวาระการดำรงตำแหน่งเหลือน้อยกว่าเก้าสิบวัน จะไม่ดำเนินการเพื่อให้มีผู้ดำรงตำแหน่งแทนก็ได้ ให้ ก.จ.ม. ประกอบด้วยการเท่าที่มีอยู่ มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ ยกเว้นประธานกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาแต่งตั้งจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิให้ดำรงตำแหน่งแทนโดยเร็ว

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) วางลงก่อนครบวาระ ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ผู้นั้นพ้นจากตำแหน่ง

ในกรณีประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) จะครบวาระ ให้มีการดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการ และกรรมการ ตามข้อ ๑๖ (๓) (๔) และ (๕) ภายในหกสิบวันก่อนครบวาระ

ข้อ ๑๘ ก.จ.ม. มีอำนาจและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้มีมาตรการส่งเสริมจรรยาบรรณและการวางแผนป้องกันการประพฤติผิดจรรยาบรรณแก่บุคลากรมหาวิทยาลัยอย่างสม่ำเสมอ
- (๒) กำกับ ติดตาม และประเมินผล การปฏิบัติตามจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย
- (๓) พิจารณาให้ความเห็นเบื้องต้นเกี่ยวกับการประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัยตามที่ผู้บังคับบัญชาขอให้ดำเนินการหรือมีผู้กล่าวหา แล้วแต่กรณี
- (๔) พิจารณาการประพฤติผิดจรรยาบรรณของบุคลากรมหาวิทยาลัย เมื่อเห็นสมควรสอบสวน และพิจารณาดำเนินการกล่าวโทษต่อไป
- (๕) พิจารณาให้ความเห็นการทบทวนจรรยาบรรณให้เหมาะสมและทันสมัยยิ่งขึ้น

(๖) ดำเนินการเกี่ยวกับจรรยาบรรณตามที่สภามหาวิทยาลัยหรือมหาวิทยาลัยมอบหมาย
ข้อ ๑๕ การประชุมของ ก.จ.ม. ให้ใช้ข้อบังคับของมหาวิทยาลัยที่ว่าด้วยการประชุม
สภามหาวิทยาลัยโดยอนุโลม

การประชุมของ ก.จ.ม. ต้องมีประธานกรรมการอยู่ร่วมประชุมด้วย แต่ในกรณีจำเป็นที่
ประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ให้รองประธานกรรมการทำหน้าที่แทน ในกรณีที่
ประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่สามารถเข้าประชุมได้ ให้กรรมการที่มาประชุม
เลือกกรรมการตามข้อ ๑๖ (๓) คนหนึ่งทำหน้าที่แทน

ในการประชุมต้องมีรายงานการประชุมเป็นลายลักษณ์อักษร ถ้ามีความเห็นแย้งให้บันทึก
ความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลไว้ในรายงานการประชุม และถ้ากรรมการฝ่ายข้างน้อยเสนอ
ความเห็นแย้งเป็นหนังสือก็ให้บันทึกความเห็นแย้งนั้นไว้ด้วย

หมวด ๔

กระบวนการดำเนินการทางจรรยาบรรณ

ข้อ ๒๐ การดำเนินการเมื่อประพฤติดิจจรรยาบรรณที่ไม่เป็นความผิดวินัย ประกอบด้วย

- (๑) ตักเตือน
- (๒) สั่งให้ดำเนินการให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
- (๓) ทัณฑ์บน

บุคลากรมหาวิทยาลัยผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำตักเตือน ดำเนินการให้ถูกต้องหรือฝ่าฝืนทัณฑ์
บน ให้ถือว่าเป็นการกระทำผิดวินัย

ข้อ ๒๑ การกล่าวหาหรือการกล่าวโทษว่าบุคลากรมหาวิทยาลัยประพฤติดิจจรรยาบรรณ
ตามข้อบังคับนี้ ต้องทำเป็นหนังสือใช้ถ้อยคำสุภาพยื่นต่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และอย่างน้อย
ต้องมีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อและที่อยู่ของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๒) ชื่อและที่อยู่ของผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ
- (๓) การกระทำทั้งหลายที่เป็นเหตุแห่งการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษ พร้อมทั้ง

ข้อเท็จจริงหรือพฤติการณ์ตามสมควรที่เกี่ยวกับการกระทำความผิดกล่าว

- (๔) คำขอของผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ
- (๕) ลงลายมือชื่อผู้กล่าวหาหรือผู้กล่าวโทษ

ในกรณีหนังสือกล่าวหาหรือหนังสือกล่าวโทษขาดสาระสำคัญตามวรรคหนึ่ง หรือไม่ชัดเจนหรือไม่อาจเข้าใจได้ ให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัยหรือผู้ที่เลขานุการสภามหาวิทยาลัย มอบหมาย แนะนำผู้กล่าวหาหรือกล่าวโทษแก้ไข หรือเพิ่มเติมสาระสำคัญให้ถูกต้องครบถ้วน

ข้อ ๒๒ การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๑ ให้ยื่นได้ ๒ วิธี ดังนี้

(๑) ยื่นที่สำนักงานสภามหาวิทยาลัย

(๒) ยื่นทางไปรษณีย์ลงทะเบียนตอบรับไปยังสำนักงานสภามหาวิทยาลัย

การยื่นข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๑) ให้เจ้าหน้าที่ผู้รับหนังสือออกใบรับหนังสือ ประทับตรารับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือตามระเบียบ ว่าด้วยงานสารบรรณและให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสือข้อกล่าวหา หรือข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัย หรือ ก.จ.ม.

กรณีที่ส่งหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตาม (๒) ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้น ทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซอง หนังสือเป็นวันยื่นหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษต่อสภามหาวิทยาลัย หรือ ก.จ.ม.

กรณีที่ ก.จ.ม. ดำเนินการกล่าวโทษตามข้อ ๑๘ (๔) ให้ดำเนินการตามข้อ ๒๓ ต่อไป

ข้อ ๒๓ เมื่อสำนักงานสภามหาวิทยาลัยได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษ ตามข้อ ๒๒ (๑) หรือ (๒) แล้ว ให้เลขานุการสภามหาวิทยาลัย เสนอเรื่องให้ผู้บังคับบัญชา ให้แล้วเสร็จภายในสามวันทำการ ในกรณีเช่นนี้ผู้บังคับบัญชาอาจเสนอเรื่องให้ ก.จ.ม. ดำเนินการ ตามข้อ ๑๘ (๑) ต่อไปก็ได้

ข้อ ๒๔ เมื่อผู้บังคับบัญชาได้รับหนังสือข้อกล่าวหาหรือข้อกล่าวโทษตามข้อ ๒๓ ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการสอบสวนโดยพลัน และต้องสอบสวนให้แล้วเสร็จโดยไม่ชักช้า

กรณีการประพาศติพิจารณารายบรรณที่มีใช้การประพาศติพิจารณารายบรรณอย่างร้ายแรง จะไม่ตั้งคณะกรรมการสอบสวนก็ได้แต่ต้องให้ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษมีโอกาสโต้แย้ง หรือชี้แจงหรือป้องกันสิทธิของตนได้

ก่อนตั้งคณะกรรมการสอบสวน ผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้บุคคลใดสืบสวนเบื้องต้น ว่าการกล่าวหาหรือการกล่าวโทษนั้นมีหลักฐานตามสมควรหรือไม่ก็ได้

ในกรณีอธิการบดีถูกกล่าวหาหรือกล่าวโทษว่าประพาศติพิจารณารายบรรณ คำว่า ผู้บังคับบัญชาตามข้อบังคับนี้ ให้หมายถึงผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ

ข้อ ๒๕ การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน ให้แต่งตั้งจำนวนอย่างน้อยสามคน ประกอบด้วยประธานกรรมการสอบสวนซึ่งต้องเป็นข้าราชการพลเรือนดำรงตำแหน่งระดับไม่ต่ำกว่า หรือเทียบได้ไม่ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษ และกรรมการสอบสวนอย่างน้อยอีกสองคน

ซึ่งต้องเป็นบุคลากรมหาวิทยาลัยที่ปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี และไม่เคยกระทำผิดจรรยาบรรณหรือผิดวินัย โดยให้กรรมการสอบสวนคนหนึ่งเป็นเลขานุการ

ในกรณีจำเป็นจะให้มีผู้ช่วยเลขานุการด้วยก็ได้

คณะกรรมการสอบสวนต้องมีผู้ดำรงตำแหน่งนิติกรหรือผู้ได้รับปริญญาทางกฎหมาย หรือผู้ได้รับการฝึกอบรมตามหลักสูตรการดำเนินการทางวินัยหรือผู้มีประสบการณ์ด้านการดำเนินการทางวินัยอย่างน้อยหนึ่งคน

เมื่อมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนแล้ว แม้ภายหลังประธานกรรมการสอบสวนจะดำรงตำแหน่งระดับต่ำกว่าหรือเทียบได้ต่ำกว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษก็ไม่กระทบถึงการที่ได้รับแต่งตั้งเป็นประธานกรรมการสอบสวน

ในกรณีมีเหตุจำเป็นอาจแต่งตั้งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัดของสถาบันอุดมศึกษาอื่นหรือข้าราชการในสังกัดของส่วนราชการอื่น เป็นประธานกรรมการสอบสวนตามวรรคหนึ่งก็ได้

ข้อ ๒๖ การประชุม การลงมติ การคัดค้าน และวิธีการสอบสวน ของคณะกรรมการสอบสวน ให้ดำเนินการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

ข้อ ๒๗ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้ดำเนินการสอบสวนเสร็จแล้วให้ประชุมพิจารณาลงมติว่า

(๑) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณหรือไม่

(๒) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณในเรื่องใด และเห็นควรลงโทษทางจรรยาบรรณสถานใด

(๓) ผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติผิดจรรยาบรรณแล้วเข้าข่ายกระทำผิดวินัยหรือไม่ ถ้ากระทำผิดวินัยเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง

การประพฤติผิดจรรยาบรรณที่กำหนดตามข้อบังคับนี้ ในเรื่องใดไม่เป็นความผิดวินัยหรือเป็นความผิดวินัยไม่ร้ายแรง หรือเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ให้คณะกรรมการสอบสวนเป็นผู้วินิจฉัย

การกำหนดโทษทางจรรยาบรรณ ต้องคำนึงถึงสภาพ ข้อเท็จจริงแห่งพฤติกรรม และความร้ายแรงของความคิด และอาจกำหนดโทษอย่างเดียวหรือหลายอย่างรวมกันได้ ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ ไม่ว่าจะมีการลงโทษทางวินัยหรือไม่ก็ตาม

ข้อ ๒๘ เมื่อได้ประชุมพิจารณาลงมิตตามข้อ ๒๗ แล้ว ให้คณะกรรมการสอบสวนทำรายงานการสอบสวน เสนอต่อผู้บังคับบัญชา กรรมการสอบสวนผู้ใดมีความเห็นแย้ง ให้ทำความเข้าใจแนบไว้กับรายงานการสอบสวน โดยถือเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการสอบสวนด้วย

รายงานการสอบสวนตามวรรคหนึ่งให้ดำเนินการตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏ เชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา โดยอนุโลม

ข้อ ๒๕ เมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอสำนวนการสอบสวนมาแล้วให้ผู้บังคับบัญชา ตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวน

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษไม่ได้ประพฤติ ผิดจรรยาบรรณสมควรยุติเรื่องให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาสั่งการตามเห็นสมควร โดยเร็ว

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติ ผิดจรรยาบรรณตามข้อ ๒๗ (๒) ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการตักเตือน สั่งให้ดำเนินการ ให้ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด หรือทำทัณฑ์บน แล้วแต่กรณี

ในกรณีที่คณะกรรมการสอบสวนเห็นว่าผู้ถูกกล่าวหาหรือผู้ถูกกล่าวโทษประพฤติ ผิดจรรยาบรรณแล้วเข้าข่ายกระทำผิดวินัยตามข้อ ๒๗ (๓) ให้ผู้บังคับบัญชาพิจารณาดำเนินการ ทางวินัยต่อไป

การตรวจสอบความถูกต้องของสำนวนการสอบสวนตามวรรคหนึ่ง ให้ดำเนินการ ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ว่าด้วยการสอบสวนพิจารณาเพื่อการลงโทษ ทางวินัยข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

หมวด ๕

การอุทธรณ์

ข้อ ๓๐ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ ให้อุทธรณ์ ต่อสภามหาวิทยาลัยได้ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ

การอุทธรณ์ตามวรรคหนึ่งให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัย (ก.จ.ม.) เป็นผู้มีอำนาจหน้าที่พิจารณาดำเนินการ

ข้อ ๓๑ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางจรรยาบรรณตามข้อบังคับนี้ให้ดำเนินการ ตามข้อบังคับสภามหาวิทยาลัยว่าด้วยการอุทธรณ์โทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน ลดขั้นเงินเดือน ของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาโดยอนุโลม

ประกาศ ณ วันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐

อาวุธ ศรีสุกรี

(ศาสตราจารย์เกียรติคุณ นายแพทย์อาวุธ ศรีสุกรี)

นายกสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่